

ПРОТОКОЛ

№ 449

гр. Пловдив, 22.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Атанас Г. Янков

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600149 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - подсъдимата Н. Т. М. се явява лично и със защитника си – адв. Г. К. от по-рано.

Явява се и вещото лице В. М. Ш., р.пр., като по делото е депозираната в срок и изготвената от същата съдебносчетоводна експертиза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Представям справка-декларация по Наредба № 2 с описание за извършената работа по експертизата.

Явяват се свидетелите Г. Д. К. и Ю. А. С., редовно призовани за днес.

Явява се и представител на А. П. - П. - прокурор А. Я..

Във връзка с отправеното питане до „Р.“ АД – с. П., е постъпил отговор, че търговското дружество не поддържа архив за толкова дълъг период от време, поради което за времето от 2007г. до 2011 г. няма възможност да представи изискуемата документация за съответните фирми.

Във връзка с отправеното писмено искане до Т. на основание чл. 74, ал. 2, т. 2 ДОПК е предоставена информация за периода 01.01.2007 г до 31.12.2016 г., която касае дружеството „Н. ЕООД.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.К.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА Н. М.: Да се даде ход на делото.

Съдебният състав намира, че следва да бъде даден ход на делото в днешното съдебно заседание за продължаване на съдебното следствие, ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. К.: Само едно искане - представям заверено копие от искане за замяна на обезпечителна мярка до Т., подадено от моята клиентка с вх. № *** с резолюция от 12.05.2014г. Моля да бъде приобщена към материалите по делото. Считам, че е относимо към предмета на доказване, а и смятам, ако съдът естествено позволи, да бъде предявено и на свидетелите по делото. Затова желая сега да бъде прието. По отношение на останалите постъпили документи, да бъдат приобщени по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Първо, относно постъпилите и служебно изискани от съда материали, считам, че следва да бъдат приобщени към материалите по делото. Не възнамерявам представеният екземпляр от документ да бъде приобщен като доказателство по делото, тъй като ще ползват по някакъв начин позицията на защитата.

Съдът, след съвещание намира, че докладваните като постъпили в днешното съдебно заседание писмени материали и днес представеното от защитата искане за замяна на обезпечителна мярка следва да бъдат приети в съвкупния доказателствен материал, ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРОЧИТА постъпилите по делото писмени доказателства от Т. и от „Р.“АД – с. П., както и днес представеното от адв. К. искане за замяна на обезпечителна мярка в заверено копие.

Сне се самоличността на явилите се свидетели:

Г. Д. К. - на ... години, гражданин на Република България, женен, неосъждан, с висше образование, без родство с подсъдимата.

Ю. А. С. - на *** години, гражданка на Република България, омъжена,

неосъждана, с висше образование, без родство с подсъдимата.

На свидетелите се разясниха правата и задълженията по чл. 119 –чл. 123 НПК, като се предупредиха за наказателната отговорност по чл.290 ал. 1 от НК.

Сне се самоличността и на вещото лице:

В. М. Ш., на ** години, българка, българска гражданка, вдовица, неосъждана, без родство със страните, с висше икономическо образование.

Вещото лице се предупреди за наказателната отговорност по чл.291 НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Обещавам да дам вярно заключение.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Г. К., като свидетелката Ю. С. се отстрани от съдебната зала.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. Д. К. (със снета по делото самоличност): Обещавам да говоря истината. От 2000 г. съм работил в Н.. До 31.12.2019г. работих като ** в дирекция "С.". Моята работа се свеждаше до обезпечаване на задълженията на задължени лица. Както физически лица, така и юридически лица.

Фирмата „Н. ЕООД не ми беше известна до момента, в който трябваше да се обезпечават задълженията. Преди това не съм познавал нито лицето, нито дружеството. Спомням си, че във връзка със задължения на дружеството трябваше да бъдат наложени обезпечителни мерки, защото, доколкото си спомням, тези задължения бяха в по-голям размер и нещата трябваше да бъдат изяснени. До момента аз не познавах лицето. Обезпечителните мерки се извършват на базата на информацията, която ние имаме в информационните регистри, където се оказва, че дружеството, доколкото си спомням, имаше доста регистрирани МПС-та -автомобили, върху които следваше да бъдат наложени обезпечителни мерки. Аз направих опит да се свържа с управителя на дружеството. Намерих го по телефона. Казвам ги тези неща, защото често е много трудно да си свържем с лица, които имат задължения в такъв голям размер. Над 100 хиляди лева, доколкото си спомням, бяха задълженията, което мен като публичен изпълнител ме задължаваше да бъда и по-прецизен, и нещата, които правя, да ги съгласувам, за да се съберат задълженията по някакъв начин.

Във връзка с направените справки, които бяха направени във връзка с

обезпечаване на задълженията, наложихме обезпечителни мерки на всички активи, които имаше дружеството, което то притежаваше по тези справки, като в същото време уведомихме лицето, сега дали беше лично, дали по електронен адрес, беше уведомено за това, че има наложени обезпечителни мерки и задължително условие беше размерът на обезпечението да покрива дълга. Затова обезпечителните мерки, които бяха направени, бяха направени върху всички активи, които бяха известни дотогава.

На въпроса на защитника имам ли спомен постъпвала ли е от нея молба с искане за замяна на обезпечение, тя да е идвала при мен и да сме разговаряли – отговарям, че аз като публичен изпълнител за мен е много важно поведението на задълженото лице, дали то отговаря по телефона, когато бъде повикано, дали идва. След като бяха направени обезпечителни мерки, доколкото си спомням, лицето дойде при мен във връзка с мисля, че тогава бяха необходими издаване на удостоверения за липса на задължение, за което пак не съм много сигурен, но смятам, че това беше причината и нямаше как да се направи нещо друго. Обезпечителните мерки бяха наложени. Тогава аз обясних на лицето какви са условията, при които нали може една обезпечителна мярка да бъде заменена с друга и какво следва да бъде направено. Доколкото си спомням, ставаше въпрос за замяна на обезпечителни мерки, когато задълженото лице предлагаше активи, на които бяха наложени обезпечителните мерки. Сега точно не мога да си спомня, но обясних на задълженото лице, на управителя на фирмата, какво е необходимо да направи и че е необходимо да се подаде искане за замяна на обезпечителни мерки, където да се упоменат кои позиции от наложеното обезпечение следва да бъдат сменени с друго обезпечение.

Действията, които бяха предприети, беше подадено такова искане за замяна на обезпечителните мерки. Беше извършена замяна на обезпечителните мерки до размера на задълженията и беше направена замяна на обезпечителните мерки във връзка с това искане.

На въпроса на защитника - с подсъдимата Н. М. дали съм разговарял, дали тя впоследствие е продължила да участва в поръчки, подавали ли е документи за това, че няма задължения към Н. във връзка с тази замяна – отговарям, че едно от моите задължения беше да отговарям на служебни бележки тогава, когато има запитване за издаване на удостоверение по чл. 87

ДОПК за липса на задължения. Отговаряхме на тези служебни бележки за това дали има или няма задължение, дали задълженията са обезпечени или не, защото е имало варианти, в които задълженията не бяха обезпечени в пълен размер и тогава такива служебни бележки не се издаваха, когато размерът на обезпечителните мерки не е достатъчен, за да покрие дълга.

На въпроса на защитника имам ли спомен след като беше извършена тази замяна да сме издавал такива удостоверения, че няма задължения фирмата „Н. ЕООД – отговарям, че не мога да кажа дали съм издавал служебни бележки за липса на задължения на тази фирма, защото моята работа не е била да издавам служебни бележки, има отдел, който се занимава с това нещо и това, което достига до мен, е дали евентуално има някакво задължение и в какъв размер е.

Задължително условие е обезпечителните мерки да покриват размера на дълга, за да бъде издадено удостоверение. Това е идеята, защото в противен случай, при положение на неплащане и други такива неща, трябваше да се премине към принудително изпълнение, тоест към продажба на активи, запор на банкови сметки и т.н. Това всъщност става от мен. По принцип от публичния изпълнител, който води съответната преписка. Нямам спомен да съм предприемал такива действия срещу „Н., но те бяха обяснени на управителя на дружеството и той беше напълно информиран за това, че тези декларации, които следва да подава, тези текущи задължения, които се декларират, трябва да бъдат обслужвани, за да може нали да не се предприемат мерки по принудителното изпълнение, тоест да кажем запор на банкови сметки или други такива неща. На по-късен етап това, което си спомням е, че дружеството вече беше и с разпоредители с бюджета тогава също се правиха запори на банкови сметки до размера на задълженията, които след като бъдат платени, се правеше отмяна на тях.

Задълженията, по които бяха наложени обезпечения, аз много смътно си спомням дали бяха по ревизионен акт или не, но тези задължения бяха платени, беше издадена отмяна, с което обезпечителните мерки бяха отменени. Не мога да си спомня дали бяха само до К. или имаше и други допълнителни такива мерки. Като се прави отмяна в Ц., освен за автомобилите, защото, когато се налагат обезпечителни мерки върху ППС-та, също така се уведомява и Ц..

АДВ. К.: Моля да се предяви на свидетеля Г. К. документа, който представих.

Съдът намира, че искането на адв. К. е основателно и следва да се предяви на свидетеля К. представеният от адв. К. документ.

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВИ се на свидетеля Г. Д. К. копие в заверен вид от искане за замяна на обезпечителна мярка.

Свидетелят Г. К.: Да, това е бланка за замяна на обезпечителна мярка и тя е в готов вид. Когато се подават такива искания, целта е да не се спира дейността на дружеството, защото когато има запор на банковата сметка, не може да се извършват банкови разплащания. На управителя на фирмата беше достатъчно добре обяснено, че тези активи, които тя предлага, трябва да покриват размера на дълга.

Свидетелят Г. К. се освободи със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на свидетелката Ю. С..

Свидетелката Ю. А. С. (със снета по делото самоличност): Обещавам да кажа истината. Към настоящия момент съм директор на **. На тази длъжност съм от 2013 г., декември месец. Във връзка с работата ми, ми е позната фирма „Н..“ Познавам подсъдимата Н. М.. Аз не мога да познавам, естествено, всички клиенти, с които работя. Скоро видях госпожата, по повод искането за предоставяне на документи. Потърси ми съдействие и ми припомни случая, когато преди години сме работили заедно. Работили сме заедно, от гледна точка на клиент на администрацията и съответно - служител. Запознах се подробно с документите във връзка с призоваването ми като свидетел тук. Това, което ще ви кажа, мога да ви го кажа като последователност от действията, които е направила администрацията, защото моята работа е да контролирам действията на публичните изпълнители. Искате ли да ви го споделя? Вчера се постарах да си изведа всички документи, които са регистрирани в нашата деловодна система. В момента имаме много по-добра отчетност, но за съжаление, към онзи период работихме с три информационни системи. Затова информацията ми не е била много пълна, когато сме изпращали, тъй или иначе, информация към съда.

Това, което установих е, че във връзка с ревизионно производство

2013г., мисля, че месец седми беше, е поискано от органите по приходите налагане на предварителни обезпечителни мерки. Такива са наложени по смисъла на чл. 121 ДОПК. След това е издаден ревизионен акт - февруари месец. Април месец са издадени същински обезпечителни мерки. От задълженото лице е поискано спиране на изпълнението по ревизионния акт и в тази връзка е изискано да бъде актуализиран размерът на предоставените активи и съответно, получено е съдействие от задълженото лице, в резултат на което месец 4-ти е спряно изпълнението по ревизионния акт. След това като хронология има едно искане за замяна на обезпечителни мерки. Заменени са част от мерките, като са предоставени други активи от задълженото лице. Актът е бил спрян, може би до началото на 2016 г. Тогава става задължението ликвидно изискуемо вече и задълженото лице, тогава си спомням, че имах разговори с госпожата от гледна точка на това, че по решение на Министерски съвет сега е № 588, тогава не знам как беше, разпоредителите с бюджет ни уведомяваха периодично за плащания към бюджета, към лица от тях и в случаите, когато лицата имат задължения към бюджета, Н. е длъжна да направи заповест от трето лице, разпоредител с бюджета или да запорира сметките на длъжника и да усвоява пари в режим на неотложно плащане.

Тогава случаят си го спомням, защото така или иначе, сметките бяха запорирани, ние усвоявахме частично пари чрез разрешение за неотложно плащане, но тъй като на клиентката на Н. й беше неудобно това, тя си плати задължението, мисля, че в рамките, не знам, мисля, че 6-ти месец 2016 г. го приключи. Та това е като хронология, което вчера успях така да извлека от нашата информация в масивите на Н.. Вчера си направих труда по повод на това, че ме извикахте тук. По името на свидетелката, тоест на подсъдимата, извинявайте и оттам се ориентирах. Никой друг не ме е търсил да разговаряме. Единственият ми контакт с подсъдимата беше, когато дойде при мен с искане за подкрепа за копия от документи – копия на документи по производството при Н.. Защото беше трудно, аз ви казах, че имаше няколко информационни системи, които администрираха действията на публичните изпълнители и заради това колегите трудно явно се ориентираха в откриването на документите и тъй като аз имам доста опит и рутина в откриването на документи, ги насочих къде да гледат и какви документи да открият в тази връзка.

АДВ. К.: Нека и на свидетелката просто да бъде предявен въпросният документ, който представих в днешното съдебно заседание, от месец май 2014 г.

Съдът намира, че следва да бъде предявен на свидетелката С. представеният в днешното съдебно заседание от адв. К. документ и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВИ се на свидетелката С. заверено копие на искане за замяна на обезпечителна мярка № *** от „Н.ЕООД.

СВИДЕТЕЛКАТА С.: Аз ви казах, че съм запозната с документите, които са регистрирани в Н.. Това искане е част от тези документи. Това е моят подпис, където пише „за становище“. Всъщност след искане за замяна на обезпечителни мерки по процедура трябва да има становище на публичния изпълнител.

АДВ. К. (въпрос към свидетелката): След като бъде направено такова обезпечение от Вас, фирмата може ли да продължи да работи с поръчки. В смисъл знаете, че за да участва в поръчки, каквито и да е, не трябва да има задължения и издава ли се някакъв документ от Вас в тази връзка, имате ли спомен подсъдимата да е искала?

СВИДЕТЕЛКАТА С.: Сега, от нас - дирекция "С.", не се издава такъв документ. От Н. се издава удостоверение по смисъла на чл.87 ДОПК, в което е записано, че ако задълженията са обезпечени, разсрочени или отсрочени, обжалвани, удостоверението се издава без задължения. В случая е имало и спиране на изпълнението. По принцип актовете, издавани в Н., подлежат на предварително изпълнение, независимо дали се обжалват, с изключение на случаите, когато има спиране на изпълнението, каквото е бил конкретния случай. Така че до момента на влизане в сила на ревизионния акт и впоследствие, защото задълженията да са били обезпечени, удостоверението е било без задължения.

Ако данъчно задълженото лице внесе определена парична сума и посочи какво иска да бъде погасено с нея за случаите, когато конкретно данъчно задължение е установено от друг орган, например от разследващ орган при водено следствие, ако е публично задължение, дали е имало такъв случай и как може да бъде погасено от друг орган – например от следствие,

фирмено задължение, но не е да е установено от данъчна администрация, ако се внесе сума при нас в данъчната сметка от това дружество – на този въпрос отговарям, че на база публично вземане принципно, ако има образувано изпълнително дело, има последователност по чл. 217 ДОПК, има конкуренция на публични вземания и не може да се каже: „аз искам да погася това“. Има конкуренция и поредност на погасяване в чл.169 ДОПК и в зависимост от конкуренцията, се започва да се погасяват, като първо се погасяват данъчно-осигурителни задължения, после се погасяват другите вискатели, накрая – глобите като вискател, тоест от източник на възникване. Ако са главници и лихви, първо се погасяват главниците, след това – лихвите, но не се следи за конкуренция и за пропорционалност на тези задължения. От данъчно-осигурителната сметка не може да се каже: „аз погасявам, дори да се каже само ДДС или само осигуровките или само по изпълнителен лист. Аз мисля, че вземанията по изпълнителен лист по поредност бяха на последен ред. Ако има образувано дело, не може.

Ако лицето внесе определена сума по сметка в Н. и посочи: „Искам от тези пари, които внасям да се погаси еди-кое си задължение“ дали правим справка лицето има ли такова задължение - в смисъл такъв, че е възможно да постъпят пари, за изпълнителни титули, които не са предадени за събиране в Н.. Ако няма публични задължения, тогава колегите от друга функция – „О.“, уточняват и казват на наредителя: „Вие нямате такива задължения“. Ако се е заблудило лицето, че има такова задължение, е възможно да има друго задължение, а в случай, че няма никакви задължения, има процедура и колегите възстановяват парите, тоест свързват се с лицето. Известен ми е такъв случай. Не е сигурно, че има задължения във времето. Примерно, аз ако работят по трудови или служебни правоотношения, освен, ако не наруша ЗДвП или някакъв друг закон, няма да имам задължения, възстановяват ги парите, но сега, за конкретен случай не мога да си спомня.

Има ли установена практика как да се процедира конкретно, когато е свързано с невярно деклариране това, че в Н. не знаем за наличие на данъчно задължение, ако е входирана декларация с определен размер на задължението, но от друг орган, Н. пример от следовател, който установява по-висок размер, има ли разработена методика за евентуално постъпване на информация в Н., че всъщност не е вярно деклариран размерът, а е по-висок и ние знаем ли за воденото следствие, информират ли ни – на този въпрос отговарям, че ни

информират, разбира се. Аз не съм в този обхват на взаимодействие с прокуратурата, но колеги от „К.“ основно, защото в „К.“ е функцията, където се установяват данъчно-осигурителни задължения, имат контакт с органите на прокуратурата и обменят информация. Също така, по сигнали на прокуратура се стартират и ревизионни производства.

Трябва да има ревизия, то няма друг начин за установяване на задължения. Ще започне, то е по инициатива на прокуратурата. В случая ми е известно, защото ви казах, че органите по приходите в дирекция „К.“ са тези, които установяват публичните задължения, но ако има такава инициация от следствието, предполагам, че има взето решение или възложена проверка или ревизия за съответния субект. Трябва да има акт по публичен път. Не мога да ви кажа дали е достатъчно и дали се взима под внимание от колегите от „К.а“ уведомлението от следовател. За събирането трябва да има акт, който е влязъл в сила, иначе нямаме основания за събиране. Не може само по уведомление някакво по принцип при нас.

Ш. (въпрос към свидетелката): Дамата е служител в А. в дирекция "С." и мисля, че част от нещата ги посочи, че се възстановяват сумите. Възстановяват се надвнесени суми само по искане, така ли е? Не се инициира от Н. да се възстановяват. Смятате ли и Вие така?

СВИДЕТЕЛКАТА С.: То има различни хипотези. Да, така е, по искане на задълженото лице се възстановяват суми. По принцип не се инициира от Н., но ако в дирекция "С." установим, че има надвнесена сума, сигнализираме органите по приходите в „О.“, че има надвнесена сума и може служебно да се инициира, говоря за физически лица. За юридическите лица е по-специфично, защото колегите от „К.“ движат тези производства - за юридическите лица.

Свидетелката С. се освободи със съгласието на страните.

Съдът на основание чл. 282, ал.1 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ПРОЧЕТЕ заключението на изготвената съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице В. М. Ш..

ПРОЧЕТЕ се същото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Поддържам представеното заключение.

ПРОКУРОРЪТ: Аз нямам въпроси, моля да се приеме заключението.

АДВ. К.: Само един въпрос - сумата, която е внесена по вносна бележка, покрива ли към датата на внасянето ѝ дължимия корпоративен данък с лихвите.

ПРОКУРОРЪТ: Има отговор, казано е, че го покрива, сега пак да го повтори ли.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: На лист 3 последният абзац под таблицата.

АДВ. К. (въпрос към вещото лице): Към този момент, когато парите са били внесени, имала ли е подсъдимата, респективно представляваното от нея дружество „Н., изискуеми задължения?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Това е въпрос, на който не мога да отговоря. Аз съм дала подробно анализ защо не мога да отговоря, тъй като спомен мен са погасени бъдещи, макар че в документната справка, която е представена от Н., е записано „текущи“, но според мен поне по данни, които е погасено като периоди, които обхващат, става въпрос за погасяване на бъдещи задължения, които към датата на плащане според мен не са били с настъпил падеж. Обяснила съм подробно в заключението защо така смятам.

ПРОКУРОРЪТ: Нека да уточним, изискуеми, обаче от гледна точка на данъчните органи, нали така?

Вещото лице Ш.: Като падеж.

ПРОКУРОРЪТ: Падеж от гледна точка на данъчни органи, нали така?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Говоря за тези, които са посочени в справката, в писмото на Н.. Те са конкретни публични задължения по отношение на ДДС, има декларация по чл.55, по ЗКПО. Те са различни задължения, има не само по ЗКПО.

АДВ. К.: Аз казвам задължения като цяло, ако не са изискуеми, не могат да се събират.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Ш.: Говорим за задължения, за падеж, но те са по различни закони материални и аз съм анализирила на кое от задълженията какъв е падежът според срока, който е. В смисъл, когато е установено конкретно задължение, кога му настъпва падежът според съответния закон.

Относно това дали към момента, когато тя е платила корпоративния данък, това, което е установено от следствието, тъй като тя е платила главница и лихви, тя имала ли е други задължения в този момент към

данъчните, които да бъдат събрани – аз много добре разбрах въпроса така, както ми е поставен и сега го разбирам въпроса, но не мога да дам пряк отговор. Написала съм в самото заключение какво ми е необходимо. Мисля, че последно „ по въпрос 4“ съм обобщила.

На страница 6-та, под въпрос 4, извинявайте, не на 6-та, а на стр.4-та изречението, което започва: „Видно от приложената към писмото на ТД на Н. справка, погасяването на задълженията са обединени по основание и периоди, които според настоящата ССЕ, в по-голямата си част са задължения с ненастъпил падеж към датата на постъпилото на 11.04.2017г. плащане“ – пояснявам, защото конкретно, ако вземете тук ДДС, има една особеност, която може би трябва да разясня. Данъците се събират в една сметка. В данъци влизат корпоративен данък, за който стана въпрос преди малко, ДДС също като данък, данъци от доходи на физически лица и друг вид данъци. Има отделни партии, които са за осигуровки и да не изпадам в други крайни детайли, здравни и така.

По отношение на данъците, всички са в една партида, тоест няма отделно за корпоративен данък, отделно за ДДС, всичко е „данъци“. И когато има от задълженото лице декларирано нещо, за което се очаква да бъде настъпило плащане, но няма плащане и в този момент са постъпили пари, то тогава от Н. автоматично ще бъдат дръпнати тези суми, които са вече с настъпил падеж по тези титули. Но ако няма такива декларирани, тоест няма титул за каквото и да било от тези задължения, то тогава тази сума, която е внесена, трябва да стои като надвнесена свободна сума. Ако е надвнесена, обичайно по инициатива на лицето може да бъде върната. Ако не е върната и всичко се плаща текущо, каквото се декларира в срок, без лихви и т.н., тази сума винаги трябва да стои надвнесена, ако не се поиска от задълженото лице и всичко друго се плаща.

Не можах да уточня дали стои в момента на фирмата надвнесена. Аз разбрах, че има постъпило по делото нещо докладвахте, но разбрах, че е за това издавани ли са удостоверения за липса на задължения – този въпрос тук се изясни. Има такива регистри за минали периоди ползвам, когато ми се налага служебно. В това число, дори самото дружество може да влезе вътре в системата с неговия електронен подпис да си направи такава справка към онзи момент какво е било състоянието като задължения.

Дали има значение, ако изпълнителното дело към някакъв период по-рано е било заведено от публичен изпълнител – аз, доколкото чух преди малко от свидетелите, през 2016 г. юни са били погасени задълженията, тоест те са били погасени преди плащането на тази сума, която е я коментираме за корпоративния данък, която на 11-ти юли беше постъпила. Този вид задължения няма как да бъдат погасявани, защото са погасени. Следователно, ако има текущи, както е написано в справката от Н., че те са текущи, но аз продължавам да твърдя, че според мен има такива, които в по-късен момент са декларирани и тъй като още при декларирането има свободна сума, се обособява автоматично по новопостъпил титул на задължението от тази сума, която е внесена, но след плащането, но това ми е по косвен път, не съм видяла документите - тези, за които говоря. Те са електронни тези документи и в момента ги има. Аз дори за експертизата си направих за мен експеримент, но не го нося и към 2017 г. даже и много по-ранни моменти се вижда какво е платено и какво е погасено. Справката е много конкретна с постъпили пари какво се погасява от декларираните задължения.

В хода на това, което се обсъди, ако с експертиза от следовател се установи нещо, невярно декларирано, как може да се процедира, за да се погаси това невярно декларирано - трябва да се подаде към Н., смятам съответно, че органът, който е установил това, би следвало да уведоми Н. да си извършат тяхна проверка, а може би не вече само по това установено. Може ли както пише в това писмо на Н., чрез коригираща декларация да се процедира - тя коригиращата декларация, ако задълженото лице установи своя собствена грешка, сега конкретно не мога да кажа точно колко, но има срок, който е над една година със сигурност, но в случая тук говорим между 2013 г. и 2017 г., не мога да кажа със сигурност трябва да проверявам. Но ако самото лице не знае, че трябва да подаде, то няма как да подаде, защото не знае какво да подаде като цифри. цифри. След срока, ако подаде, тя се приема, ако лицето реши за себе си да подаде коригираща декларация, установило е грешка. Мисля, че 6 месеца ли беше всъщност срокът, не мога да си спомня. Шест месеца мисля, че е без санкция, има опция и то мисля, че е еднократно да се подаде. Не може да се подават непрекъснато една след друга коригиращи декларации. В конкретния случай говорим за изтекъл срок за коригираща декларация и мисля, че това е начинът, съответният орган да подаде към Н. какво е установило и вече там да си кореспондират страните от

тези, които са установили съответния орган или Н. ще си извърши друга допълнителна проверка, ревизия.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси към вещото лице.

АДВ. К.: Нямам други въпроси към вещото лице.

Подсъдимата М.: Нямам други въпроси към вещото лице.

Съдът намира, че следва да се приеме заключението на вещото лице Ш. по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, като ѝ се издаде разходен касов ордер за сумата по представената справка-декларация, ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА ЗАКЛЮЧЕНИЕТО на съдебносчетоводната експертиза на вещото лице В. М. Ш..

ИЗДАДЕ се на вещото лице В. М. Ш. разходен касов ордер за сумата от 180 /сто и осемдесет/ лева – възнаграждение от бюджета на съда изготвеното заключение на съдебно-счетоводната експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Аз нямам други искания за доказателства.

АДВ. К.: Нямаме други искания.

ПОДСЪДИМАТА Н. М.: Нямам други искания.

Съдът в 14:50 часа обяви 10 минути почивка, след която съдебното заседание продължава в 15:00 ч. в същия състав на съда, със същите страни и секретар.

Пловдивският апелативен съд след проведено тайно съвещание намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна и с оглед становището на страните, следва да бъде обявено за приключено съдебното дирене и да се даде ход на съдебните прения, ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** приложените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧЕНО СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, ще започна с това, че считам, че аналитичната дейност на съда, от гледна точка на разбора на доказателствата и изводът за съпричастност на подсъдимата към извършване

на престъпленията в обема, в който тя е призната виновна, е екзактен. Направен е необходимият доказателствен разбор и съответната адекватна според мен оценка на това кои доказателства следва да бъдат кредитирани. Няма да преповтарям доказателствения анализ, който е бил правен пред първата инстанция, защото считам, че това е ненужно, но считам, че по делото вследствие именно на този анализ безспорно е установено, че вследствие на целенасоченото поведение на подсъдимата съответните отчетни регистри и като последица от това и в съответните декларации, изискуеми от данъчните закони, е залегнала невярна информация за редица стопански операции, която е повлияла върху определянето на размера на обявените от самата подсъдима данъчни задължения в насока тяхното намаляване. И именно това е възприето като акт на престъпление срещу данъчната система. Съдът е направил внимателна оценка на доказателствата по делото, обстоятелствено се е спрял на всяко едно от доказателствата, които е кредитирал, като обективно и като подкрепящо извода за виновност на подсъдимата.

Считам, че в хода на въззивното производство не бяха приобщени такива доказателства, които да поставят под съмнение направения от първата инстанция разбор. Да, подсъдимата даде обяснения, в които чисто бланкетно отхвърля вината от себе си, като заяви пак чисто бланкетно, че сделките, които са били обект на обсъждане като симулативни, всъщност били действителни. Казвам, че чисто бланкетно е нейното обяснение, защото то не е подкрепено от други доказателства по делото, а напротив, установени са значително по обем доказателства, които внимателно са обсъдени от първата инстанция и в които е отречено твърдението на подсъдимата.

В тази връзка считам, че направеният от съда анализ на доказателствата по делото е коректен и няма причина неговото становище да не бъде възприето. Ще се спра по-обстойно на два други компонента, които считам, че вече от гледна точка на материалния закон ще бъдат дискутирани днес пред вас. Един от важните въпроси, който е бил поставен и пред първата инстанция, е относно второто обвинение, свързано с корпоративния данък, дали всъщност той трябва да бъде по основния състав или следва да намери проявление леко наказуемият състав, привилегированият състав на чл. 255, ал. 4 НК. Обвинението е вкарано по основния състав. Впоследствие актосъставителят е коригирал своята визия в съдебните пледоарии, като е

заявил мнението си, че всъщност се касае за деяние по чл. 255, ал. 4 от Наказателния кодекс.

Окръжният съд е възприел и обосновал съответно в мотивите си друга позиция. Моето категорично мнение, което разбира се, никого не обвързва, освен мен, е че в случая е налице леко наказуемият състав на чл. 255, ал. 4 НК. Ако аз бях актосъставител, щях да го внеса именно по този текст и ще започна с това, че не е тайна, че наказателното производство не е в зависимост от административното. Касае се за автономни процедури. И при условие, че това е така, за мен би било абсурдно институтите на наказателното право да бъдат поставяни в зависимост от действията и трактовките, които прилагат органите на приходната администрация.

Актът по внасяне или възстановяване на съответните причинени вреди е доброволен, активен акт, който е по инициатива именно на извършителя на престъплението или неговите близки и той не може да бъде в зависимост от това как ще бъде третиран от органите на приходната администрация. По този начин неговата воля да възстанови щетите бива игнорирана и същият фактически би бил лишен от възможността да ползва предоставен от законодателя институт и то само, защото някой си административен орган, аз не казвам правилно или неправилно, прилага разсъждения, допустими за административното производство, но не и за наказателното производство и ще ви дам примери. В конкретния случай се е стигнало до тази ситуация, просто защото е нямало още изпълнителен титул, а е нямало защото данъчните органи не са установили своевременно тези задължения. Ами може да има други ситуации, в които данъчните органи въобще няма да открият данъчно задължение. Аз имам множество подобни случаи, при които с данъчно-ревизионен акт не се установяват задължения, но прокуратурата, разполагайки с много по-голям оперативен ресурс, установява, че са налице укрити данъци. Е, при тази логика никога няма да има изпълнителен титул и ще се изключи изначално възможността деецът на престъпното деяние да се възползва от привилегията на чл. 255, ал. 4 НК. Друга е възможността или ако е погасена по давност, възможността за провеждане на данъчно-ревизионно производство. Последниците са пак същите. Ето защо считам, че подходът на окръжния съд по отношение на този анализ не следва да бъде споделен.

Разбира се, преценката е ваша, но моето категорично становище е

именно в тази насока и именно затова проявявах пасивност по отношение на разпита на данъчните, защото според мен те нямат особено значение в тази ситуация или пък при искането за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

Следващият вече въпрос, който също ще бъде подложен на вниманието ви, доколкото предполагам от защитата в контекста на негово предходно изявление в предходното съдебно заседание, е желанието моментът на погасяването, изразих се неправилно, моментът на внасяне на данъчните задължения, който води до възникването на състава на чл. 255, ал. 4 от НК, е да бъде отнесен не към фактическото плащане от страна на подсъдимата на тези средства - едното станало през месец юли 2016 г, другото - през месец април 2017 г., а към момента, когато са били наложени обезпеченията. Тоест, вие да приемете, че налагането на обезпечение се приравнява на акт на внасяне на съответното задължение - аз считам, че подобна претенция е абсолютно произволна и тя цели подмяна на съответните и правни институти, и правни термини.

Никъде в съдебната практика, когато се говори за внасяне или възстановяване, не се говори и за обезпечаване. Въпросът, свързан с внасянето и възстановяването, който разбира се е бил отнесен към престъпление срещу собствеността, но с оглед това, че очевидно касае идентични правни институти, следва да намери приложение към нормата на чл. 255, ал. 4 НК, е намерил своето проявление в дългогодишна съдебна практика, включително задължителна такава, на Върховния съд още със своето произнасяне от 70-те години на миналия век и в тях се говори единствено за внасяне и за възстановяване. Тоест, за активно поведение, което при това е доброволно, по инициатива на самия извършител, за погасяване на причинените от него вредни последици. Докато налагането на обезпечаване първо е пасивно поведение и на следващо място, е вследствие на действие на държавни органи, което няма как да бъде приравнено с акт на внасяне или възстановяване. Изяснено е какво представляват тези две понятия. Възстановяване е, когато се върне същата вещ, а внасяне, когато се касае за родово определени вещи и се връщат такива от същото количество и обем. И очевидно, че това няма никакво сравнение с термина на обезпечаване.

Както вече отбелязах, в нито едно свое решение, включително и в

тълкувателното решение, в което се обсъжда как следва да бъдат определяни давностните срокове, когато деянието следва да бъде преквалифицирано по привилегирвания състав, не се борава с термина „обезпечение“, както невярно твърдеше в предходното съдебно заседание защитникът, а единственото, което се иска, е да е налице внасяне или възстановяване/връщане, които са различни понятия.

Не знам доколко ще е удачен примерът, в момента не мога да бъда прецизен, но в едни стари редакции на чл.78а от НК преди години, за да се приложи тази възможност за определяне на наказание, беше предвидено като две алтернативи възстановяване на причинените щети или обезпечаването им, което говори, че законодателят, дори в тази отминала трактовка, е визирал тези две възможности като различни понятия.

Затова и ще ви моля това, което евентуално защитата ще поиска от вас - да приравните налагането на обезпечение като акт на внасяне, да не бъде възприето от вас. Разбира се, нормално е защитникът да се опитва да намери приложение за най-добрите последици за своя клиент, но аз считам, че правилното приложение на закона не би допуснало подобен тип приравняване.

Ако вие възприемете моето предложение за ревизия на второто обвинение, очевидно следва в тази част присъдата да бъде изменена, като деянието бъде преквалифицирано в по-леко наказуемия състав на чл. 255, ал. 4 НК и като последица от това, да се направи и оценка за възможното наказание. Очевидно следвайки логиката, която вече първата инстанция, междувпрочем добросъвестно е обсъдила, при преценката на обстоятелствата по чл. 54 НК, в пълна степен и институтът на чл. 55 НК може да бъде приложен и по отношение на наказанието, ако вие разбира се, възприемете моето предложение за уместно и ако направите това, да приложите и нормата на чл. 23 НК.

Прощавайте, само още нещо, за да не се връщам след това. Аз не знам дали ще бъде поискано от защитата, но считам, че и съдът правилно е отбелязал, че в случая няма как да намери приложение текстът чл.26 НК. При вече съпоставка на двете престъпления, периодът между тях, макар и да се касае за идентични по своя вид, сходни деяния, те надвишават две години, поради което и допустимият от съда критерий за продължавана престъпна

дейност, който е в рамките на около една година, е твърде надвишен, за да може да се стигне за признаване на извършителката като автор на деяние при условията на чл. 26 от НК.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, изслушах внимателно пледоарията на представителя на прокуратурата и съм съгласен с голяма част от всичко това, което той каза пред вас и от становището му, визирано пред вас, с изключение на едно-единствено нещо, което ще развия пред вас.

Аз също като защитник на М. считам, че в конкретния случай, говоря за второто обвинение по чл. 255 НК, което касае корпоративния данък, са налице всички условия за прилагане на привилегията по ал. 4-та от НК по абсолютно същите съображения, благодаря на прокурора, които той разви пред вас. Освен всичко казано, вие виждате поне в хода на съдебното следствие пред втората инстанция се изясни, че в момента, когато тя е внесла тази сума, констатирана от разследващите органи в лицето на Окръжна следствена служба - Пловдив, тя ден след това е внесла въпросната сума, посочена в обвинението, с лихвите и лихвите, както посочи вещото лице, леко надвишават сумата, която е следвало да бъде внесена към настоящия момент на внасяне.

Също безспорно за мен се установи или да се изразя по малко по-различен начин, не бе установено по никакъв категоричен начин, че към момента на внасянето на тази сума тя е имала изискуеми задължение към Т. - П.. Установихме и реда, при който, ако се надвнесат определени задължения, трябва да действат данъчните служители, то е записано в закона. Безспорно е, че тя ги е внесла доброволно. Тоест, за мен са налице всички условия, визираны в чл. 255, ал. 4, вр. ал.1 от НК и както правилно според мен посочи прокурорът, аз съм на абсолютно същото мнение, тази процедура е разписана в НК и в никакъв случай не може да я свързваме с това дали данъчните органи правилно или неправилно са установили, дали въобще са установили по някакъв начин задължението. Посочено е категорично в закона, че ако установената сума, говорим от следствените органи, защото и данъчните органи, ако установят такова различие, пак уведомяват прокуратурата, пак се води наказателно производство, пак има разследване и самият НК дава тази възможност. Прав е прокурорът, че ако изтече давност, значи изтекла давност или грешки на данъчната администрация или други органи в друг закон, може

да доведе до това да не може да бъде приложена тази разпоредба. Аз също съм имал много случаи, в които независимо от това дали данъчните органи са констатирали или не тези дължими данъци, ако те бъдат заплатени от съответния обвиняем или подсъдим вече на по-различна фаза от процеса, той може да се ползва от тази привилегия.

Ще задам въпросът така: какъв беше проблемът, ако тя ги беше внесла по сметка на съда. Точно установени са, внесени са с лихвите. Казано е „ в бюджета“ – добре, внесени са по сметка на бюджета. ТД на Н. е представител точно на това. И затова аз ще ви моля, ако възприемете това становище, както на обвинението, така и мое, като защитник на подсъдимата, да преквалифицирате деянието по по-лекия текст, а именно по ал. 4 НК, да приемете, че до приключване на делото пред първа инстанция тези пари са били внесени - това безспорно е така, да преквалифицирате деянието и тъй като за мен няма никакъв спор, това е подробно описано и в мотивите на първата инстанция, няма пречка и са налице основания за прилагане на чл. 55 НК и за това престъпление да наложите по-леко по вид наказание, а именно „пробация“, тъй като в конкретния случай, ако приемете, че е налице тази квалификация, няма определен минимум. Ако се приеме, както е приел съдът, че в конкретния случай са налице всички предпоставки по чл. 55 НК - това е прието и за другото престъпление, случаят е идентичен и за това, сумата е много по-малка, вие да приложите разпоредбата на този текст и да наложите наказание „пробация“ в съответния размер, съобразен както с обществената опасност на деянието, така и с обществената опасност на моята клиентка.

Що се касае до първото престъпление и това дали към настоящия момент е изтекла давност по първото обвинение, моята трактовка е малко по-различна от тази, развита от представителя на обвинението. За да приеме, че към настоящия момент не е изтекла давност за първото престъпление по чл. 255 , ал. 1, вр. ал. 4 НК, първоинстанционният съд в мотивите си се е позовал на доста, така ще се изразя, стара съдебна практика, от преди 52 години, касаеща престъпление по чл. 205 и по чл. 194 НК и я е приложил по аналогия за конкретния случай. Всички знаем, че към онзи момент, когато тези постановления са били факт и са били издадени, не е било налице и престъпление такова - по чл.255 НК. Тоест тази съдебна практика, макар и задължителна, е приложена по аналогия и за конкретния случай. Обаче, нека да се запознаем, вие по-скоро сте се запознали подробно с фактите. В крайна

сметка, вие виждате и за мен няма никакъв спор, че след установяване на тези задължения и то, преди да е повдигнато обвинение за тези данъчни задължения на клиентката ми, още преди влизане на ревизионния акт в сила, тя е предприела действия, с които абсолютно доброволно е обезпечила тези вземания на държавата. Какво имам предвид?

В никакъв случай не мога да се съглася с тезата на първата инстанция, че от нея няма доказателства по делото, не сочат доброволни действия по възстановяване от нейна страна. Вие чухте и от данъчните служители - това е безспорен факт, че първите мерки са били предварително обезпечение, тоест още преди задълженията да станат изискуеми и когато това е станало факт, тя веднага, за това няма абсолютно никакъв спор – говорим за предварително обезпечение на иск, а не, след като тези задължения са станали изискуеми, тя подава въпросната молба, документи представих, заверено копие днес пред вас - това искане за замяна на обезпечение от 12.05.2014г. Съгласувала е своите действия и е представила други вещи на фирмата, с които е обезпечила вземането на държавата и вземането, говоря на държавата, с лихвите. Вие чухте свидетелите, че такова обезпечение се налага само, когато тези вещи, които тя представя, като стойност, покриват както задължението, така и главницата, така и лихвите към настоящия момент.

Тоест, има обезпечение, държавата в никакъв случай не е ощетена, говоря и за главница, и за лихви. Тези всички действия са плод на доброволни нейни действия. След което документите са категорични, тя е започнала плащане. Вярно, то е приключило през 2016 година. Държавата безспорно не е ощетена нито и стотинка, но на практика държавата не е била още и стотинка още към 12.05.2014 г., когато във връзка с нейно искане за замяна на обезпечение такава замяна е направена и тя е обезпечила цялото вземане с лихвите.

И моето искане към вас е следното: в крайна сметка, целта на всички тези мерки и на всички тези облекчения, така ще се изразя, визирани в закона и тези по-леки разпоредби като ал. 4 на чл.255 НК, както и другите разпоредби, които касаят заместване и връщане на причинените вреди, така най-общо казано ще се изразя, касаят една по-облекчена отговорност.

В конкретния случай, тъй като първата инстанция, за да не приеме, че е изтекла давност, се е позовала по аналогия на стара практика и то доста стара,

това е в единия случай Постановление № 53 от 25.06.1970 г. - на ** години. По същия начин стои въпросът и с Постановление № 9.

Аз считам, като защитник на подсъдимата М., че в конкретния случай давността за това деяние следва да тече от 12.05.2014 година, когато тя, на база свои доброволни действия, е обезпечила цялото вземане по този ревизионен акт към държавата, ведно с лихвите, а не от 10-ти месец 2016 год. Ако приемете тези мои разсъждения и приложите закона при тези благоприятни условия за подсъдимата, аз ще Ви моля да приемете, че към настоящия момент давността по чл. 81, ал. 3 НК за това престъпление е изтекла и моля производството в тази част да бъде прекратено. Ако това бъде направено и ако възприемете тези мои доводи, тогава ще ви моля за второто престъпление, което касае корпоративния данък, да бъде приложена разпоредбата на чл.78а НК, тъй като в конкретния случай за това престъпление са налице всички, визирани в чл.78а НК предпоставки, като естествено ще Ви моля тя да бъде освободена от наказателна отговорност с налагане на административно наказание – глоба, в минималния предвиден размер и основание да искам това е първо, от една страна, чистото съдебно минало на моята клиентка, възстановяване на щетите с лихвите в пълен размер и изключително големият срок, който е минал от извършване на деянието до настоящия момент, като и изключително доброто й процесуално поведение през цялото производство през всички фази на процеса до настоящия момент. В тази връзка ще Ви моля, уважаеми апелативни съдии, да се произнесете в искания от мен смисъл с надлежен съдебен акт.

ПОДСЪДИМАТА Н. Т. М. (за лична защита): Съгласна съм с това, което каза моят адвокат. Разчитам на обективната преценка на съда.

ДАДЕ СЕ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА.

ПОДСЪДИМАТА Н. Т. М.: Справедливост искам от съда.

Съдът, след проведено тайно съвещание, обяви на страните, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 15:40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____